

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17C/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614208413
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6614208413.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 zast. advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir s.r.o. , so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 proti žalovanému Z. Z., J. XX.XX.XXX, G. X., V. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou D. K., zamestnankyňou Okresného súdu L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Štefánikovo námestie 7, Bratislava, Staré mesto, IČO: 42 362 962, zast. advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátska kancelária Bratislava, Dobrovičova 3 v konaní o zaplatenie 6 060,- eura s prísl. eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie 6 060,- eur s príslušenstvom **z a m i e t a** .

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 656,55 eura v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podaným návrhom žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 6 060,00 eura s príslušenstvom. Okresný súd vo veci dňa 11.11.2014 rozhodol v konaní č.k. 17C/ 117/2014-65 tak, že návrh žalobcu zamietol a zaviazal žalobcu na zaplatenie vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 437,70 eura. Voči rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní č.k. 17Co/152/2015-110 dňa 29.01.2016 rozsudok Okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V dôvodovej časti zrušujúceho rozhodnutia Krajský súd konštatoval, že okresný súd dôvodnosť námietky premlčania a premlčanie uplatneného nároku neposúdil správne, čo viedlo k zrušeniu rozsudku. V ďalšom konaní sa súm má osobitne zaoberať aj námietkou vedľajšieho účastníka o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

2. Zástupca žalobcu uviedol, že žiadajú žalobe v plnom rozsahu vyhovieť, poukazujú najmä na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu, ako postupníka pohľadávky. Majú za to, že norma obsiahnuté v tomto § nezakladá občiansko-právnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky v tomto prípade žalovanému, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 Zákona o bankách. Taktiež poukazujú na výzvu zo dňa 23.02.2019, ktorou právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok. V konaní predložili taktiež platnú platobnú históriu úveru, v ktorej sa opakovane vyskytuje položka poplatok za upomienku a to v počte 5 takýchto poplatkov za upomienku na základe čoho majú za to, že predloženou platobnou históriou a taktiež predžalobnou výzvou zo dňa 23.02.2009 bolo preukázané, že žalovaný bol opakovane právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu dlžných splátok a teda, že nedošlo k porušeniu

bankového tajomstva. Z toho dôvodu majú za to, že argumentácia vedľajšieho účastníka vo vzťahu k aktívnej legitimácii je nedôvodná.

3. Súd po pojednával v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného a vedľajšieho účastníka, ktorí mali doručenie riadne a včas vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili.

4. Vo veci bolo vykonané dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s obsahom ostatného spisového materiálu a bol zistený nasledovný skutkový a právny stav:

5. Listom zo dňa 23.02.2009 adresovaným žalovanému Slovenská sporiteľňa mu oznámila, že so splácaním pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.01.2009 vo výške 276,12 eura (8 318,39 Sk) a zároveň ho poprosili, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 10 dní od doručenia predmetnej výzvy.

6. Žalobca svoj nárok voči žalovanému odvodzuje od zmluvy, ktorú žalovaný uzavrel so Slovenskou sporiteľňou a.s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, ktorá skutočnosť je všeobecne známa a ktorú nie je potrebné dokazovať. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu oči žalovaným zo zmluvy o úvere mala prejsť na žalobcu postúpením pohľadávky, preto sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je voči dlžníkom platné a účinné. Súd preto skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu, t.j. aké je jeho hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené procesné právo, si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR č.k. 2Cdo/205/2009).

7. Podľa 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

9. Podľa § 92 ods. 8 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky t.j. 13.12.2012, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Dochádza tak k zmene v osobe veriteľa. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (predtým § 92 ods. 7), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa uvedeného ustanovenia možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (a to aj subjektu, ktorý nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len s časťou svojho záväzku, najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemôže banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok.

11. Závazkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol teda z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách (vid'. aj nadpis štrnásťtej časti nad § 89 zákona o bankách v znení „ochrana klientov a bankové tajomstvo“). Banka je pritom štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Keďže žalobca nepreukázal, že by disponoval takýmto povolením, musí preukázať tie zákonné podmienky popísané v § 92 ods. 8 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré sú zákonnými podmienkami pre cesiu bankovej pohľadávky na iný nebankový subjekt. Medzi tieto podmienky patrí preukázanie tej skutočnosti, že banka môže bez súhlasu dlžníka postúpiť inému subjektu pohľadávku v prípade, že dlžník mešká napriek písomnej výzve banky z č. i len časťou svojho záväzku, najmenej 90 kalendárnych dní. Táto požiadavka totiž nevyplýva len zo zmluvy, ale priamo zo zákona. Žalobca preto, keďže nie je bankovým subjektom musí preukázať, že disponuje spôsobilým predmetom postúpenia . Žalobca je teda povinný dokázať predpoklady svojej aktívnej legitimácie okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia, to znamená, že postupca ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázaním týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka.

12. V zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávku banky voči svojim klientom treba považovať za taký druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zák.č. 483/2001 Z.z. ako aj na obsiahle bankové tajomstvo. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom a postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Práve z týchto dôvodov bolo zákonne stanovené, z akých dôvodov je možné postúpiť pohľadávku. Splnenie týchto podmienok je však nutné preukázať, v opačnom prípade by postúpenie pohľadávky bolo v priamom rozpore aj s ustanovením § 525 ods. 1 OZ. Zákaz postúpenia pohľadávky bez súhlasu dlžníka na nebankový subjekt okrem výluky uvedenej v § 92 ods. 8 OZ za splnenia zákonom predpísaných podmienok, zabezpečuje ochrana klienta, aby citlivé informácie viažuce sa na jeho osobu nemohli prejsť na iný subjekt, než na banku viazanú bankovým tajomstvom zabezpečujúcej ochranu klientov. Je preto podstatné, aby ten ktorý tvrdí, že na neho prešla pohľadávka banky, ako na nebankový subjekt, túto skutočnosť jednoznačne preukázal. V opačnom prípade tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 OZ, nakoľko ak niektorá pohľadávka nie je postúpiteľná, teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, potom takéto postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné v zmysle § 39 OZ. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení sa účinky takejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípade § 525 OZ ani prípadné oznámenie postupcovi nemá voči dlžníkovi žiadne účinky.

13. Práve z týchto všetkých dôvodov je nevyhnutné, aby žalobca pokiaľ je nebankovým subjektom jednoznačne preukázal, že na neho prešli práva z postúpenej pohľadávky. V predmetnej veci táto skutočnosť preukázaná nebola, nakoľko žalobca nedisponuje dôkazom preukazujúcim túto skutočnosť, že banka ešte pred postúpením pohľadávky doručila dlžníkovi t.j. žalovanému písomnú výzvu o tom, že jej klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca predložil veľmi všeobecnú a stručnú výzvu zo dňa 23.02.2009 (pohľadávka bola postúpená 27.06.2012) adresovanú len žalovanému, avšak nepreukázal jej doručenie žalovanému . Výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá je predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky musí byť konkrétna a vecná, musí z nej vyplývať, ktoré splátky neboli uhradené, v akej lehote a v akej výške a kedy sa tieto splátky stali splatnými. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca v danom prípade bremeno dokazovania neunesol. Zároveň súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/460/2015, Krajského súdu Prešov č.k. 4Co/145/2014, Krajského súdu Trnava č.k. 23Co/574/2015 so závermi ktorých sa súd stotožňuje. Súd pritom zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z úveru nebankovému subjektu, avšak za okolností, že takéto postúpenie je v súlade so zákonnými podmienkami.

14. Súd sa v danom prípade nezaoberal vznesenou námietkou premlčania, teda dôvodmi premlčania, ktorými sa mal zaoberať v zmysle zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu, nakoľko mal za to, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní t.j. že uplatňuje nárok so spôsobilého predmetu konania a to, že jeho právny predchodca doručil žalovanému spôsobilú písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 485/2011 Z.z. o bankách. Zároveň súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/89/2015, ktorý rozhodol v obdobnej veci a na základe vyššie uvedených skutočností žalobu zamietol.

15. V predmetnej veci žalobca nebol v konaní úspešný a vedľajší účastník pri obrane žalovaného si splnil svoje poslanie. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný by prináležala náhrada trov konania (ak by mu boli vnikli) pričom tento osud zdieľa aj vedľajší účastník. Ten bol zastúpený právnym zástupcom a preto mu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 656,55 eura (3 úkony právnej pomoci, príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej, vyjadrenie k odvolaniu á 210,81 eura, 3 x režijný paušál á 8,04 eura). Právny zástupca vedľajšieho účastníka si trovy právneho zastúpenia vyčíslil v zmysle § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. Žalobca je povinný trovy právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zaplatiť na účet vedený v Tatrabanke a.s. č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, ul. Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z ktorých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ods. 2 odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ods. 3 odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.